

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

P8_TA(2015)0272

Europos kaimynystės politikos peržiūra

2015 m. liepos 9 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo (2015/2002(INI))

(2017/C 265/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnį, 3 straipsnio 5 dalį ir 8 bei 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 4 d. Europos Komisijos ir vyriausiosios įgaliotinės priimtą bendrą konsultacijų dokumentą „Naujos Europos kaimynystės politikos link“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į bendrą Komisijos ir Pirmininko pavaduotojos–vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200)⁽²⁾, paskelbtą 2011 m. kovo 8 d., ir į komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011)0303)⁽³⁾, paskelbtą 2011 m. gegužės 25 d.,
- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 11 d. Komisijos komunikatą Tarybai ir Europos Parlamentui „Platesnė Europos kaimynystė: naujos ribos ES santykiuose su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis“ (COM(2003)0104)⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 18 d. Tarybos išvadas dėl Europos kaimynystės politikos⁽⁵⁾ ir į 2015 m. balandžio 20 d. išvadas dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 24 d. Užsienio reikalų tarybos patvirtintas Lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis skatinimo ir gynimo gaires,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos: 2003 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją dėl ES santykių su rytinėmis ir pietinėmis kaimynėmis⁽⁶⁾, 2004 m. balandžio 20 d. rezoliuciją dėl platesnės Europos naujos kaimynystės politikos⁽⁷⁾, 2006 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos⁽⁸⁾, 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos stiprinimo⁽⁹⁾, 2011 m. balandžio 7 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto⁽¹⁰⁾, 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo⁽¹¹⁾, 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Europos kaimynystės politika: siekis stiprinti partnerystę. Europos Parlamento pozicija dėl 2012 m. ataskaitų“⁽¹²⁾ ir 2014 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl ES santykių su Rytų partnerystės šalimis vertinimo ir prioritetų nustatymo⁽¹³⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 22 d. ES Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo Rygos deklaraciją,

⁽¹⁾ JOIN (2015)0006. <http://ec.europa.eu/enlargement/neighbourhood/consultation/consultation.pdf>

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/euromed/docs/com2011_200_en.pdf

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:lt:PDF>

⁽⁴⁾ http://eeas.europa.eu/enp/pdf/pdf/com03_104_en.pdf

⁽⁵⁾ 2008 m. vasario 18 d. Išorės santykių tarybos išvados, http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/98818.pdf

⁽⁶⁾ OL C 87 E, 2004 4 7, p. 506.

⁽⁷⁾ OL C 104 E, 2004 4 30, p. 127.

⁽⁸⁾ OL C 287 E, 2006 11 24, p. 312.

⁽⁹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 443.

⁽¹⁰⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 105.

⁽¹¹⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 114.

⁽¹²⁾ OL C 168 E, 2013 6 14, p. 26.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0446.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0229.

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į aukšto lygio svarstymų grupės ataskaitą dėl ateities Energetikos bendrijos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8-0194/2015),
- A. kadangi Europos kaimynystės politika (EKP) sukurta siekiant gilinti santykius, tvirtinti bendradarbiavimą ir stiprinti ES partnerystę su kaimyninėmis šalimis, kad būtų plėtojama bendra stabilumo, saugumo ir gerovės erdvė, kaip pabrėžiama ES sutarties 8 straipsnyje; kadangi tikslas lieka tas pats;
- B. kadangi dėl daugėjančių senų ir naujai atsirandančių saugumo iššūkių šiuo metu kaimynystė nuolat keičiasi ir yra ne tokia stabili ir žymiai mažiau saugi, taip pat patiria didesnę ekonomikos krizę negu EKP įgyvendinimo pradžioje;
- C. kadangi ES persvarstyta politika turi būti grindžiama apibūsiu atskaitingumu ir bendru išpareigojimu gerbti ES vertybes ir principus, įskaitant demokratiją, teisinės valstybės principą, žmogaus teises ir veiksmingas, atskaitingas ir skaidrias valdžios institucijas, ir tai atitinka kaimyninių šalių visuomenės interesus, taip pat pačios ES interesus užtikrinti stabilumą, saugumą ir gerovę; kadangi ES, nepaisydama praktinių sunkumų ir iššūkių, turi ir toliau tvirtai remti perėjimo procesus visose ir bet kurioje šalyje, demokratizaciją, pagarbą žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principą;
- D. kadangi ginkluoti arba išaldytieji konfliktai ir krizės ir toliau daro įtaką didelei daliai kaimyninių šalių; kadangi šalys partnerės turi siekti taikaus esamų konfliktų sprendimo; kadangi konfliktai, įskaitant išaldytuosius arba užsitęsčius konfliktus, trukdo imtis ekonominės, socialinės ir politinės pertvarkos, taip pat užtikrinti regioninį bendradarbiavimą, stabilumą ir saugumą; kadangi taikiai sprendžiant esamus konfliktus ES turėtų veikti aktyviau;
- E. kadangi šie konfliktai kenkia EKP tikro ir veiksmingo daugiašalio aspekto vystymuisi; kadangi taika ir stabilumas yra pagrindinės EKP sudedamosios dalys; kadangi partnerės šalys turi laikytis šių principų;
- F. kadangi ES griežtai smerkia visų formų žmogaus teisių pažeidimus, įskaitant smurtą prieš moteris ir mergaites, žaginimą, vergiją, nusikaltimus dėl garbės, priverstines santuokas, vaikų darbą ir moterų lyties organų žalojimą;
- G. kadangi įvykiai regione nuo 2004 m. ir visų pirma per pastaruosius kelerius metus parodė, kad EKP negali tinkamai ir greitai reaguoti į sparčiai besikeičiančias ir sudėtingas aplinkybes;
- H. kadangi EKP tebėra strateginis ES užsienio politikos prioritetasis; kadangi EKP persvarstymas turi būti atliekamas siekiant ją sustiprinti ir vadovaujantis ilgalaikės pažangos siekiant įgyvendinti visapusišką ir veiksmingą visą ES bendrą užsienio ir saugumo politiką principu;
- I. kadangi Komisija kir EIVT kartu su Taryba ur Parlamentu nesėkmingai stengėsi pertvarkyti EKP, kad pašalintų jos trūkumus ir pritaikytų ją prie pasikeitusių nacionalinių ir tarptautinių sąlygų, ypač po Arabų pavasario; kadangi tai atsispindėjo naujoje finansavimo priemonėje, skirtoje EKP 2014–2020 m. laikotarpiu, – Europos kaimynystės priemonėje (EKP); kadangi persvarstant EKP turi būti atsižvelgiama į dabartinius uždavinius, atsiradusius dėl krizės Ukrainoje, Krymo okupacijos ir „Da'esh“;
- J. kadangi nesaugumas, nestabilumas ir nepalankios socialinės ir ekonominės sąlygos kaimyninėse šalyse gali daryti neigiamą poveikį ir visiškai pakeisti praeities demokratijos kryptis;
- K. kadangi 2011 m. įdiegus naują požiūrį politiniai įvykiai kaimynystėje parodė, kad ES turi iš naujo apmąstyti santykius su savo kaimynėmis, atsižvelgdama į skirtingas realias išorines ir vidines aplinkybes; kadangi ES turi spręsti naujus uždavinius savo kaimynystėje ir pritaikyti strategiją analizuojant interesus ir prioritetus bei įvertinant taikomas savo politikos priemones, paskatas ir turimus išteklius bei jų patrauklumą partneriams;
- L. kadangi 2011 m. EKP peržiūroje teigiama, kad naujas požiūris turėtų būti paremtas abipuse atskaitomybe ir bendru išpareigojimu puoselėti pagrindines vertybes – žmogaus teises, demokratiją ir teisinę valstybę;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

- M. kadangi taikiai sprendžiant esamus konfliktus, ypač išaldytuosius arba užsitęsusius konfliktus, kurie šiuo metu yra neįveikiama kliūtis, trukdanti visapusiškai plėtoti EKP tiek Rytuose, tiek Pietuose ir palaikyti gerus kaimyninius santykius bei regioninį bendradarbiavimą, Europos Sąjungos vaidmuo turėtų būti aktyvesnis;
- N. kadangi EKP apima skirtingas kaimynines šalis – valstybes, turinčias skirtingus interesus, užmojus ir pajėgumus;
- O. kadangi reikalingas diferencijuotas ir prie konkrečių poreikių pritaikytas požiūris, visų pirma dėl to, kad ES kaimynystė tapo labiau susiskaidžiusi nei bet kada anksčiau, o šalys skiriasi daugeliu aspektų, įskaitant jų užmojus ir lūkesčius, susijusius su ES, problemas, su kuriomis jos susiduria, ir jas supančią aplinką; kadangi ES dvišaliai santykiai su EKP šalimis yra skirtinguose vystymosi etapuose; kadangi formuojant ir diferencijuojant santykius su šalimis partnerėmis esminę svarbą turi veiksmingas principo „parama pagal pažangą“ naudojimas ir ES turėtų tiek išteklių, tiek kitų paskatų EKP srityje aspektu „apdovanoti“ tas šalis, kurios rodo tvirtą bendradarbiavimą su ja ir daro pažangą siekdamas Europos vertybių; kadangi ES kaimyninės šalys turėtų galėti priimti sprendimus dėl savo ateities nepatirdamos išorės spaudimo;
- P. kadangi pažanga, daroma sprendžiant EKP šalių tarpusavio konfliktus ir nesutarimus, turėtų būti laikoma kriterijumi, kuris turi būti įvertinamas metinėse pažangos ataskaitose;
- Q. kadangi pagarba suverenių valstybių teritoriniam vientisumui yra pagrindinis principas, kuriuo grindžiami Europos kaimyninių šalių tarpusavio santykiai, o vienos šalies vykdoma kitos šalies teritorijos okupacija yra nepriimtina;
- R. kadangi ES turimi ištekliai, kuriuos ji gali skirti savo, kaip „pasaulinio masto veikėjos“, veiksams iki 2020 m. pagal daugiametę finansinę programą, sudaro tik 6 proc. viso biudžeto ir apima visas susijusias programas, įskaitant paramą vystymuisi ir bendradarbiavimui;
- S. kadangi EKP padėjo išreikšti bendrą ES poziciją visose kaimyninėse šalyse; kadangi ES valstybės narės turėtų atlikti svarbų vaidmenį įgyvendinant Europos kaimynystės politiką, derindamos savo pastangas ir per bendrą poziciją didindamos ES patikimumą ir įtakingumą;
- T. kadangi Komisijos ir EIVT vykdomas konsultavimosi procesas turėtų būti išsamus ir įtraukus, siekiant užtikrinti, kad būtų konsultuojamasi su visomis atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis, kadangi reikėtų pabrėžti, kaip svarbu skatinti moterų teisių ir lyčių lygybės srityje dirbančias organizacijas dalyvauti šiame konsultavimosi procese; kadangi reikia dėti tolesnes pastangas siekiant pagerinti EKP matomumą ir informuotumą apie ją šalių partnerių visuomenėje;
- U. kadangi rytinėse ir pietinėse kaimyninėse šalyse kyla skirtingų problemų, o norint jas sėkmingai išspręsti reikia, kad EKP būtų lanksti ir pritaikoma prie konkrečių kiekvieno regiono poreikių ir iššūkių,
1. pabrėžia, kad svarbu ir reikalinga užtikrinti laiku atliekamą EKP persvarstymą; pabrėžia, kad persvarstyta EKP turėtų užtikrinti galimybę pateikti greitą, lankstų ir tinkamą atsaką į esamą padėtį, taip pat parengti ryžtingą strateginę santykių su kaimyninėmis šalimis plėtotės viziją tiek dvišaliu, tiek daugiašaliu aspektu, laikantis išpareigojimo skatinti pagrindines vertybes, kuriomis EKP grindžiama;
  2. pabrėžia, kad EKP yra esminė ES užsienio politikos dalis ir turi likti bendra politika; mano, kad ji priklauso ES išorės veiksams, kurių potencialas ir unikalumas grindžiami daugybe naudotinių priemonių diplomatijos, saugumo, gynybos, ekonomikos, prekybos, vystymosi ir humanitarinės pagalbos srityse; laikosi nuomonės, kad veiksminga EKP yra gyvybiškai svarbi siekiant sustiprinti ES užsienio politikos patikimumą ir padėti pasaulyje ir kad EKP turi parodyti, jog ES yra tikra lyderė kaimyninėse šalyse ir santykių su savo pasauliniais partneriais srityje;
  3. yra įsitikinęs, kad pirminiai EKP tikslai sukurti Sąjungos pagrindinėmis vertybėmis ir principais grindžiamą gerovės, pastovumo, saugumo ir geros kaimynystės erdvę teikiant paramą ir paskatą išsamioms struktūrinėms reformoms kaimyninėse šalyse, už kurių vykdymą būtų atsakingos pačios kaimyninės šalys ir dėl kurių būtų su jomis susitarta ir kurios suteiktų galimybę tvirtiau bendradarbiauti su ES, teikia nuolatinę vertę; todėl pabrėžia, kad būtina atsižvelgti į įgytą patirtį, grįžti prie pamatinių dalykų ir vėl įtraukti šiuos tikslus į darbotvarkę;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

4. pabrėžia strateginę EKP svarbą, nes ji yra politikos kryptis, padedanti kurti daugiasluoksnius ES ir jos partnerių kaimyninių šalių santykius ir užtikrinti tvirtą tarpusavio priklausomybę; pabrėžia, kad pagrindinis EKP uždavinys – apčiuopiamai ir konkrečiai pagerinti šalių partnerių piliečių gyvenimą; mano, kad EKP turėtų tapti stipresne, labiau politine ir veiksmingesne politikos kryptimi, be kita ko, stiprinant teigiamas jos sudedamąsias dalis, įskaitant didesnę dėmesį partnerystei su visuomene, diferenciacijai ir požiūriui „parama pagal pažangą“;

5. pabrėžia, kad, kaip nurodoma kiekvieno ES ir trečiųjų šalių sudaromo tarptautinio susitarimo 2 straipsnyje, pagarba visuotinėms pagrindinėms žmogaus teisių, teisinės valstybės, demokratijos, laisvės, lygybės ir pagarbos žmogaus orumui vertybėms, kuriomis yra grindžiama ES, turi išlikti persvarstytos politikos pagrindu; pakartoja, kad teisinės valstybės stiprinimas ir parama demokratijai bei žmogaus teisėms atitinka šalių partnerių interesus, ir ragina nustatyti griežtesnes pagarbos šioms bandroms pagrindinėms vertybėms sąlygas; pabrėžia ES specialiojo įgaliotinio (angl. EUSR) žmogaus teisių klausimais ir Europos demokratijos fondo (angl. EED) atliekamą vaidmenį šioje srityje;

6. pabrėžia, kad atnaujinta politika turi būti strategiškesnė, labiau sutelkta į tikslus, lanksti ir nuosekli ir turi turėti politinį pagrindą; ragina ES suformuoti aiškia ir ryžtingą EKP politinę viziją ir skirti ypatingą dėmesį savo pačios prioritetams Rytų ir Pietų kaimyninėse šalyse, atsižvelgiant į įvairias problemas, su kuriomis susiduria šalys kiekviename regione, taip pat į jų skirtingus lūkesčius ir politinius siekius; laikosi nuomonės, kad Rytų partnerystė ir Viduržemio jūros partnerystė turi lemiamą svarbą; ragina paskirti specialiuosius įgaliotinius rytinėms ir pietinėms šalims, skiriant jiems užduotį politiškai koordinuoti persvarstytą politiką ir dalyvauti visuose ES veiksmuose kaimyninėse šalyse;

7. pabrėžia, kad formuojant nuoseklią ES politiką valstybės narės, jų patirtis ir dvišaliai santykiai su EKP šalimis atlieka svarbų vaidmenį; pabrėžia, kad siekiant išvengti pastangų dubliavimo būtina tinkamai koordinuoti Komisijos pirmininko pavaduotojos-vyriausiosios įgaliotinės, už Europos kaimynystės politiką ir plėtros derybas atsakingo Komisijos nario, ES delegacijų ir ES specialiųjų įgaliotinių veiksmus; laikosi nuomonės, kad įgyvendinant EKP svarbų vaidmenį turi atlikti delegacijos;

8. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti pasiūlymus dėl bendradarbiavimo su norinčiomis bendradarbiauti Europos kaimynystės šalimis, pagrįsto Europos ekonominės erdvės modeliu, o tai galėtų būti tolimesnis žingsnis link europinės perspektyvos, pagrįstos didesne integracija į ES erdvę laisvių ir visiškos integracijos bendrojoje rinkoje srityje, taip pat į bendrą užsienio ir saugumo politiką (BUSP) įtraukti glaudesnę bendradarbiavimą;

9. primygtinai ragina apibrėžti trumpo, vidutinės trukmės ir ilgojo laikotarpio prioritetus bei strateginius tikslus, turint omenyje, kad EKP turėtų būti siekiama sukurti diferencijuotą požiūrį siekiant stiprinti bendradarbiavimą skirtingose srityse tarp EKP šalių ir su jomis; pabrėžia, kad apibrėždama savo požiūrį, ES turėtų atsižvelgti į savo ir atskirų susijusių šalių interesus ir prioritetus, taip pat į jų išsivystymo lygį ir į visuomenės interesus ir lūkesčius, politinius siekius ir geopolitinę aplinką;

10. pabrėžia, kad atsakomybė vietos lygmeniu, skaidrumas, tarpusavio atskaitomybė ir įtrauktis turėtų būti svarbiausi naujo požiūrio aspektai, siekiant užtikrinti, kad EKP teikiamos naudos gautų ne tik tam tikros grupės, o visi atitinkamų šalių bendruomenės ir visuomenės sluoksniai;

11. pabrėžia įsitikinimą, kad, norint padėti stiprinti šalių partnerių vystymosi potencialą, būtina išplėsti šiuo metu EKP vykdomą dialogą – jis turėtų būti ne tik politinis, bet ir socialinis, ekonominis ir kultūrinis ir jame turėtų atsispindėti visa šalių partnerių politinė, socialinė, etninė ir kultūrinė įvairovė; pabrėžia teigiamą teritorinio bendradarbiavimo reikšmę ir patirtį, kai tiesiogiai dalyvauja vietos valdžios institucijos;

12. apgailestauja dėl ribotų išteklių, skiriamų ES bendradarbiavimui su savo kaimyniniais partneriais, visų pirma lyginant su gerokai aukštesniu išteklių, kuriuos trečiųjų šalių suinteresuotieji subjektai investavo EKP šalyse, lygiu; pažymi, kad dėl to mažėja ES gebėjimai skatinti ir įgyvendinti jos strateginius interesus kaimyninėse šalyse atitinkančią politiką; pabrėžia poreikį integruoti paramą ir padidinti lėšas siekiant veiksmingai apdovanoti ir remti šalis partneres, kurios yra tikrai įsipareigojusios atlikti reformas, vykdyti demokratizaciją ir gerbti žmogaus teises ir daro su tuo susijusią apčiuopiamą pažangą;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

13. pabrėžia būtinybę stiprinti atskaitomybės ir skaidrumo mechanizmus šalyse partnerėse, siekiant užtikrinti, kad jos būtų pajėgios efektyviai ir prasmingai naudoti ir leisti skirtas lėšas; taigi ragina Komisiją užtikrinti veiksmingus naudojimosi ES parama stebėsenos ir priežiūros mechanizmus EKP šalyse, be kita ko, pilietinei visuomenei atliekant tikrinimą;

14. primygtinai ragina ES gerinti koordinavimą su kitais paramos teikėjais ir tarptautinėmis finansų įstaigomis, be kita ko, įgyvendinant pietinių Viduržemio jūros regiono šalių investicijų koordinavimo iniciatyvą (angl. AMICI), laikantis įsipareigojimo tapti nuoseklesne, labiau gerbiama ir veiksmingesne pasauline veikėja, taip pat pabrėžia poreikį vykdyti bendrą programavimą su valstybėmis narėmis; pabrėžia, kad būtinas geresnis koordinavimas su valstybėmis narėmis ir regionų bei vietos valdžios institucijomis, norint priimti bendrą, suderintą ir veiksmingą požiūrį į trumpalaikius ir vidutinės trukmės tikslus ES bendradarbiavimo su kaimyninėmis šalimis srityje ir jo laikytis, ir ragina pradėti diskusijas šiuo klausimu su Taryba;

15. pabrėžia, kad ES užmojus aktyviau dalyvauti kaimynystės procesuose turėtų atitikti pakankamas finansavimas; mano, kad atliekant išorės finansavimo priemonių laikotarpio vidurio peržiūrą turėtų būti atsižvelgiama į persvarstytos politikos apžvalgą ir kad todėl Europos kaimynystės priemonė turėtų atspindėti siekį užtikrinti veiksmingesnę EKP ir ES bendradarbiavimo su savo partneriais nuspėjamumą ir tvarumą, taip pat atitinkamą procedūrinį lankstumą; be to, ragina užtikrinti didesnę įvairių ES išorės finansavimo priemonių tarpusavio suderinamumą ir nuoseklumą;

16. pabrėžia, kad Europos demokratijos fondas atlieka tarpininko vaidmenį, nes papildo turimas ES priemones nauju, lankstesniu, galinčiu padėti reaguoti ir panaikinti spragas, taip pat finansškai veiksmingu metodu; ragina Komisiją Europos demokratijos fondui skirti daugiau išteklių;

17. pripažįsta, kad kaimyninėse šalyse vyraujantis požiūris į Europą ir ES daro tikrą poveikį konfliktui, tačiau atmeta bet kokias galimybes bendrininkauti vykdant represijas ir žmogaus teisių pažeidimus kaimyninėse šalyse imantis netinkamų trumpalaikių pastangų užtikrinti stabilumą;

Veiksmų ES lygmeniu pridėtinė vertė***Europos kaimynystės politikos pertvarkymas***

18. pabrėžia, kad būtina pertvarkyti EKP siekiant kurti tvirtus, strateginius ir ilgalaikius partnerystės ryšius su EKP šalimis, pagrįstus ES vertybių ir principų išsaugojimu bei suderinimu su jais ir apibusių interesų skatinimu; ragina politikos techninius aspektus grįsti aiškia politine vizija;

19. pažymi, kad, plėtojant EKP, turėtų būti pasitelkiama jos pačios metodika ir priemonės, kurios turėtų atitikti užmojų, poreikių ir tikslų, kurių siekia EKP šalys savo santykiuose su ES, lygi;

20. ragina Komisiją remiantis bendrais interesais sutelkti dėmesį į kartu su savo partneriais nustatytus sektorius, kuriuose galima pasiekti pažangą ir visuotinę pridėtinę vertę, taip pat laipsniškai plėsti bendradarbiavimą, grindžiamą pažanga ir užmojais, visų pirma prisidėti prie ekonomikos augimo ir žmogaus socialinės raidos, itin daug dėmesio skiriant naujosioms kartoms; pabrėžia, kad ekonominės reformos turi būti vykdomos kartu su politinėmis reformomis ir kad gerą valdymą galima užtikrinti tik pasitelkiant atvirą, atskaitingą ir skaidrų sprendimų priėmimo procesą, kurį vykdytų demokratinės institucijos;

21. pabrėžia, kad plėtos politika ir kaimynystės politika yra atskiros politikos sritys, turinčios skirtingus tikslus; tačiau pakartoja, kad Europos šalys, įgyvendindamos EKP, kaip bet kuri Europos valstybė gali kreiptis dėl narystės, jeigu jos atitinka priėmimo kriterijus ir sąlygas pagal ES sutarties 49 straipsnį; pripažindamas, kad pirmiausia reikia imtis reformų ir pereiti prie demokratijos, taip pat nenorėdamas suteikti netikroviškų lūkesčių, mano, kad narystės perspektyva turi būti palaikoma kaip paskata visoms reikalavimus atitinkančioms ir parodžiusioms aiškius su Europa siejamus lūkesčius ir siekius šalims;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

Parama demokratijos, teismų reformos, teisinės valstybės, gero valdymo principams ir institucinių gebėjimų stiprinimui

22. mano, kad parama demokratijai, teisei valstybei, geram valdymui, valstybės stiprinimui, taip pat žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms yra pagrindinis EKP aspektas; pabrėžia, kad pagal EKP neturėtų būti tvirtinamos jokios politikos kryptys, dėl kurių kiltų pavojus šioms pagrindinėms vertybėms; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turėtų teikti paskatas ir praktinę patirtį vykdant ir remiant demokratines reformas ir įveikiant politinius, ekonominius ir socialinius sunkumus;

23. pabrėžia, kad būtina nuolat telkti dėmesį į demokratijos, teisinės valstybės, gero valdymo, teismų sistemos nepriklausomumo, kovos su korupcija ir pagarbos įvairovei bei mažumų teisėms, įskaitant religinių grupių, LGBTI asmenų, neigiamųjų ir etninėms mažumoms priklausančių asmenų teises, stiprinimą ir įtvirtinimą; pabrėžia, kad, stiprinant gebėjimus nacionalinėse institucijose, įskaitant nacionalines asamblėjas, ir kartu teikiant paramą pilietinei visuomenei, demokratinėms grupėms ir politinėms partijoms, bus gerinamas politinis dialogas ir pliuralizmas;

24. pabrėžia, kad moterų teisės, lyčių lygybė ir teisė būti nediskriminuojamam yra pagrindinės teisės ir pagrindiniai ES užsienio politikos principai; pabrėžia, kad siekiant sukurti įtraukią, klestinčią ir stabilią ES kaimyninių šalių visuomenę svarbu skatinti vaikų bei jaunimo teises ir lyčių lygybę, taip pat suteikti ekonomines ir politines galias moterims;

25. mano, kad persvarstyta EKP turėtų sustiprinti pagrindinių laisvių rėmimą EKP šalyse, skatinant jose žodžio, galimybės laisvai burtis į taikius susirinkimus ir asociacijas teises, spaudos ir žiniasklaidos laisvę kaip įgalinančią teisę įgyvendinti ekonomines, socialines ir kultūrinės teises;

26. pabrėžia, kad svarbu vystyti EKP socialinį aspektą kartu su partneriais mažinant skurdą ir atskirtį, skatinant užimtumą ir sąžiningą augimą, padedant sveikiems darbo santykiams ir skatinant švietimą, deramą darbą, tokiu būdu sprendžiant ir kai kurias pagrindines nelegalią migraciją sukeliančias problemas;

27. pripažįsta ES ir kaimyninių šalių kultūrinio dialogo svarbą tokiose srityse kaip konfliktų prevencija ir taikos užtikrinimas, kūrybos sektorių vystymas, žodžio laisvės stiprinimas, socialinio ir ekonominio vystymosi rėmimas, taip pat dialogo su pilietine visuomene ir kultūrų bei religijų dialogo stiprinimas, be kita ko, siekiant kovoti su didėjančia mažumų ir religinių grupių, diskriminacija ir persekiojimu; ragina stiprinti santykių kultūros srityje sistemą, kad būtų galima vystyti judumo, mokymo ir gebėjimų kūrimo programas ir mainus kultūros ir švietimo srityje;

28. pabrėžia, kad „partneryste su visuomene“ grindžiamas požiūris turėtų būti stiprinamas ir skatinamas; primygtinai teigia, kad bendri šios politikos interesai ir siekiai turėtų būti apibrėžti konsultuojantis ne tik su valdžios institucijomis, bet ir su visais suinteresuotaisiais įvairių visuomenių subjektais;

29. pabrėžia, kad svarbu kurti klestinčią ir aktyvią pilietinę visuomenę vykdant transformacijos ir demokratizacijos procesus, į kuriuos įtraukiami socialiniai partneriai ir verslo bendruomenė; ragina toliau remti pilietinę visuomenę, vietos MVĮ ir kitus nevalstybinius subjektus, nes jie yra varomoji reformų proceso jėga, taip pat ragina aktyviau vystyti ES ir kaimyninių šalių įvairių pilietinės visuomenės veikėjų ir sektorių dialogą ir partnerystę EKP kontekste; pabrėžia Europos bendrovių ir jų vaidmens svarbą skatinant ir skleidžiant tarptautinius verslo standartus, įskaitant įmonių socialinę atsakomybę;

Diferenciacija ir sąlygos

30. ragina plėtoti EKP taip, kad ji taptų labiau pritaikoma ir lankstesne politine struktūra, kurią būtų galima pritaikyti prie esamos šalių partnerių įvairovės, ir nuosekliai įgyvendinti diferencijuotą požiūrį; pabrėžia, kad turi būti diferencijuojamos EKP šalys;

31. pabrėžia, kad reikia veiksmingai įgyvendinti sąlygas, susijusias su reformų procesais, ir pabrėžia, kad ES turi labiau suderinti savo pozicijas ir sąlygas dėl finansinių išteklių; pabrėžia, kad ES negali pažeisti savo pagrindinių vertybių bei teisių ir turėtų vengti dvigubų standartų kūrimo; pabrėžia, kad šalims, kurios daro pažangą įgyvendinant reformas, lemiančias ilgalaikę politinę, ekonominę ir socialinę raidą, ir siekia glaudesnio politinio bendradarbiavimo su ES, turėtų būti skiriami didesni ES išsipareigojimai ir parama, taip pat jos turėtų būti tvirtinamos remiantis atskirais pasiekimais šių reformų srityje; pabrėžia, kad svarbu taikyti principą „parama pagal pažangą“;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

32. pabrėžia, kad asociacijos susitarimai yra pažangiausias, bet ne galutinis ES ir jos kaimyninių šalių santykių etapas;
33. mano, kad ES turėtų paraginti neasocijuotąsias šalis partneres įsitraukti į sektorių bendradarbiavimą, įskaitant galimybę sudaryti naujus sektorinius susitarimus arba sustiprinti jau esamus, pvz., dėl Energijos bendrijos, dėl kurių tokioms šalims būtų lengviau integruotis į ES keturių pagrindinių laisvų bendrosios erdvės konkrečių sektorių dalis;
34. mano, kad įgyvendinant EKP, specialus dėmesys turėtų būti skiriamas su ekonomikos valdymu ir viešųjų finansų tvarumu EKP šalyse susijusiam bendradarbiavimui;

Saugumo matmuo

35. pažymi, kad saugumas ir stabilumas yra pagrindiniai susirūpinimą keliantys klausimai kaimyninėse šalyse ir kad saugumo padėtis sparčiai prastėja; ragina į EKP įtraukti tvirtą saugumo aspektą ir tinkamas politines priemones, kurių, deja, iki šiol nebuvo; pabrėžia, kad ES turėtų skirti pagrindinį dėmesį dabartinių jos krizės valdymo priemonių veiksmingumui ir efektyvumui gerinti, kad sukurtų galimybes išplėsti intervencinių krizės valdymo priemonių spektrą; pabrėžia, kad saugumas, stabilumas ir vystymasis yra tarpusavyje susiję ir kad reikalingas visapusiškas požiūris saugumo problemoms ir jų pagrindinėms priežastims šiame regione spręsti;
36. mano, kad Sahelio ir Sacharos regiono stabilumas turėtų būti suvokiamas kaip nesaugumo šaltinis Afrikos šiaurėje ir pietuose – taip pat kaip grėsmė Europos stabilumui – ir kad šio regiono nestabilumą lemia prekybos ginklais, narkotikais, žmonėmis tinklų dubliavimas;
37. ragina glaudžiau koordinuoti Europos kaimynystės politiką ir platesnę bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) veiklą, kartu sprendžiant įvairius EKP šalių ir ES saugumo aspektus ir stiprinant vidaus ir išorės saugumo ryšį; pabrėžia, kad EKP peržiūra ir Europos saugumo strategijos peržiūra turi tarpusavyje derėti ir viena kitą atitikti;
38. pabrėžia, kad būtina visa apimanti politinė strategija siekiant kartu užtikrinti visišką atitiktį tarptautinei teisei ir įsipareigojimams, kaip nustatyta 1975 m. Helsinkio baigiamajame akte, vadovaujantis pagarba žmogaus teisėms, mažumų teisėms ir pagrindinėms laisvėms, nepriklausomybei, suverenumui ir teritoriniam valstybių vientisumui, sienų neliečiamumui, lygioms teisėms ir tautų apsisprendimo teisei bei taikiu konfliktų sprendimu; pažymi, kad Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO), kaip didžiausia regioninė organizacija, atsakinga už saugumą, gali atlikti svarbų vaidmenį šioje srityje, ir mano, kad ji turėtų būti iš naujo paskatinta veikti, prisiimdama tarpininkės vaidmenį; palaiko partnerių teisę priimti nepriklausomus ir suverenus sprendimus dėl užsienio ir saugumo politikos, nepaisant išorinio spaudimo ir prievartos;
39. ragina, įgyvendinant persvarstytą politiką, remti šalis partneres kuriant tinkamas valstybės struktūras saugumo klausimams, kaip antai veiksmingos teisėsaugos, terorizmo ir organizuoto nusikalstamumo ir žvalgybos ir saugumo, įskaitant kibernetinį saugumą, spręsti, kurios turėtų būti kuriamos visiškai atsižvelgiant į žmogaus teises ir kurioms turėtų būti taikoma tinkama parlamentinė demokratinė kontrolė; pabrėžia, kad ES turėtų įsitraukti į tokias veiklos sritis kaip saugumo sektoriaus reforma (SSR) ir, po konfliktų, į nusiginklavimą, demobilizaciją ir reintegraciją (DDR); ragina ES skirti dėmesį šalių partnerių pasienio kontrolės pajėgumų stiprinimui; pripažįsta kai kurių iš tų šalių šiuo metu jau daromą nuolatinį indėlį; kviečia kaimynines šalis atitinkamais atvejais prisijungti prie BSGP misijų; ragina ES skatinti bendras kaimyninių šalių iniciatyvas saugumo srityje, kad jos galėtų prisiimti daugiau atsakomybės ir daugiau prisidėti prie saugumo savo regione;
40. primena valstybėms narėms jų įsipareigojimus pagal ES bendrąją poziciją 2008/944/BUSP dėl ginklų eksporto, pagal kurią, be kita ko, reikalaujama, kad jos nesuteiktų jokiai kaimyninei šaliai karinės technologijos arba įrangos eksporto licencijos, jei yra aiškus pavojus, kad ši ketinama eksportuoti karinė technologija arba įranga bus naudojama vidinėms represijoms, sunkiems tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimams, provokuoti arba pailginti ginkluotus konfliktus arba pabloginti įtemptą padėtį ar konfliktus paskirties šalyje, arba ji būtų agresyviai eksportuojama kitos šalies atžvilgiu arba siekiant jėga pareikšti pretenzijas į teritorijas;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

41. pabrėžia, kad būtina aktyviai skatinti ir padėti taikiai spręsti konfliktus ir vykdyti vėlesnę susitaikymo politiką ES kaimynystėje, taikant įvairias priemones ir būdus ir remiantis pridėtine verte, kurią jie gali suteikti; mano, kad tokios priemonės turėtų apimti ES specialiųjų įgaliotinių veiklą, pasitikėjimo stiprinimo programas, dialogo atkūrimą, tarpininkavimą skatinant žmonių tiesioginius ryšius ir BSGP misijas; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT kurti novatoriškas priemones ir metodus, įskaitant viešosios komunikacijos strategijas ir neoficialias konsultacijas, kad būtų remiamas dialogas ir susitaikymas; pažymi, kad ES delegacijos atlieka pagrindinį vaidmenį nustatant išankstinio perspėjimo mechanizmus, kuriant glaudžius prevencijos tinklus su įvairiomis pilietinės visuomenės organizacijomis;

42. primena, kad remia šalių partnerių suverenumą, teritorinį vientisumą ir politinę nepriklausomybę; mano, kad EKP turėtų praktiškai skatinti ir remti šiuos principus; pabrėžia, kad išaldytieji arba užsitęsę konfliktai kenkia visaverčiam EKP vystymui; šiuo požiūriu apgailestauja, kad nuo tada, kai EKP buvo pradėta įgyvendinti, sprendžiant esamus konfliktus nepadaryta jokios pažangos; primena savo poziciją, kad šalies partnerės teritorijos okupavimas pažeidžia pagrindinius EKP politikos principus ir tikslus; pabrėžia, kad būtina kuo skubiau taikiai išspręsti išaldytuosius konfliktus remiantis tarptautinės teisės normomis ir principais; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją imtis aktyvesnio vaidmens ir paaiškinti, kad dvišalių santykių stiprinimas yra susijęs su taikiu konfliktų sprendimu ir tarptautinės teisės laikymusi; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu siekti principingos politikos dėl atsakomybės už visus žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus ir vengti taikyti dvejopus standartus, ypač šiuo klausimu;

43. primygtinai ragina ES regioniniuose konfliktuose vadovautis Europos integracijos istorine patirtimi ir pamokomis, nes dvišaliai klausimai turi būti sprendžiami taikiai, o geri kaimynystės santykiai ir regioninis bendradarbiavimas yra pagrindiniai EKP elementai; šiuo atžvilgiu ragina įtraukti piliečius ir visuomenės veikėjus į horizontaliąsias partnerystes ir bendrus projektus su bendradarbiais Sąjungoje, tai pat siekiant permainų dirbti su bendruomene ir jaunąja karta;

Regioninės integracijos skatinimas

44. pabrėžia EKP regioninio aspekto svarbą ir tai, kad būtina skatinti regioninę sinergiją ir integraciją ir prie jos prisidėti įgyvendinant regioninio bendradarbiavimo programas; pažymi, kad siekiant stabilumo ir klestėjimo Europos kaimyninėse šalyse, reikalingas stipresnis EKP šalių bendradarbiavimas tarpusavyje;

45. šiuo atžvilgiu ragina ES dvišalius santykius su EKP šalimis papildyti daugiašaliu aspektu vykdant daugiau veiklos ir iniciatyvų šioje srityje, ypatingą dėmesį skiriant tarptautiniams projektams, žmonių tiesioginių ryšių plėtojimo programoms, regioninio bendradarbiavimo paskatų vystymui ir tolesniam aktyvaus dialogo su pilietine visuomene stiprinimui; mano, kad būsimojoje EKP turėtų būti numatyta įtraukti regioninė platforma žmogaus teisių problemoms aptarti laikantis pagrindinių EKP principų;

46. ragina sistemingai vertinti prekybos susitarimų ir ES finansinės paramos programoms ir projektams pagal EKP poveikį žmogaus teisėms, įskaitant lyčių perspektyvą;

47. ragina, įgyvendinant persvarstytą politiką, stiprinti esamas bendradarbiavimo platformas, visų pirma Viduržemio jūros sąjungą ir Rytų partnerystę, siekiant toliau remti regioninę integraciją, pagal kurią nustatyti partnerių prioritetai yra panašūs konkrečioje politikos srityje, spręsti specifinius subregioninius klausimus, pvz., judumo, energetikos ar saugumo, ir užtikrinti, kad partneriai glaudžiau bendradarbiautų ekonominių standartų ir teisės aktų srityje; mano, kad daugiašalės EKP struktūros turėtų būti konsoliduotos ir plėtojamos labiau strategiškai;

48. pabrėžia daugiašalių asamblėjų, pavyzdžiui, EURONEST ir Viduržemio jūros sąjungos parlamentinių asamblėjų vaidmenį, kaip politinio dialogo ir atsakomybės už kaimynystės politiką priemonės, svarbą ir primygtinai ragina jas aktyviau ir deramai dalyvauti;

49. pabrėžia parlamentinės diplomatijos ir nuolatinių dvišalių tarpparlamentinių posėdžių, kuriuos EP rengia su bendradarbiais iš kaimyninių šalių, kaip priemonės dalytis patirtimi ir įvertinti atskirų šalių santykių su ES būseną pridėtine verte; ragina valstybių narių nacionalinius parlamentus rengti dvišalius tarpparlamentinius posėdžius pagal EKP, kaip būdą darniam požiūriui užtikrinti;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

50. pabrėžia Rytų partnerystės šalių vietos ir regionų valdžios institucijų konferencijos (CORLEAP) bei Viduržemio jūros regiono valstybių vietos ir regionų valdžios institucijų asamblėjos (ARLEM), kurios suteikia galimybę vietos ir regionų atstovams plėtoti dialogą su ES institucijomis ir vystyti ekonominį, socialinį ir teritorinį bendradarbiavimą, vaidmens svarbą;

51. pabrėžia, kad regioninių pilietinės visuomenės platformų, pvz., Rytų partnerystės ir Pietų kaimynystės pilietinės visuomenės forumus, kūrimas stiprina daugelio suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą ir taip skatina demokratizaciją ir ekonominių reformų darbotvarkę kaimynystėje;

Kaimyninių šalių kaimynai

52. pabrėžia, kad būtina kurti tvirtesnes partnerystes su kaimyninėmis šalimis; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad EKP būtų platesnės ES išorės politikos dalis ir pripažinti, kad yra kitų strateginių veikėjų, „kaimyninių šalių kaimynų“, kurie turi įtakos kaimyninėms šalims taip pat tarptautinėms ir regioninėms organizacijoms, be kita ko, sprendžiant visiems rūpimas problemas ir dvišales problemas, įskaitant regioninio ir visuotinio saugumo, taikant esamas dvišales sistemas arba daugiašalį dialogą, kai manoma, kad to reikia ir tai yra aktualu;

53. pabrėžia, kad ES turėtų realistiškai apsvarstyti įvairias politikos galimybes, kurių turi jos partnerės, ir būdus, kaip užmegzti ryšius su savo kaimynėmis skirtingais lygmenimis bei spręsti kaimynystėje esančių trečiųjų šalių užsienio politikos klausimus, užtikrinant, kad tik ES ir jos suverenos partnerės galėtų spręsti, kaip jos nori toliau tęsti savo santykius;

54. pakartoja savo įsitikinimą, kad išsamaus ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo nuostatos nekelia jokių komercinių problemų Rusijos Federacijai ir kad asociacijos susitarimai neturėtų būti vertinami kaip kenkiantys rytinių šalių partnerių ir jų kaimyninių šalių santykiams;

55. ragina ES sukurti veiksmingas palaikymo priemones EKP šalims partnerėms, kurios siekia įgyvendinti plačių užmojų Europos darbotvarkę ir dėl to kenčia nuo trečiųjų šalių baudžiamųjų priemonių, prekybos suvaržymų ar tiesioginės karinės agresijos; pakartoja kad, EKP nėra nukreipta prieš joki kitą strateginį veikėją ir atmeta niekam nenaudingo geopolitinio varžymosi kaimyninėse šalyse supratimą, tačiau ES turi užtikrinti patikimus įsipareigojimus ir tvirtą politinę paramą šalims partnerėms, norinčioms glaudžiau susisieti;

56. ragina ES pasinaudoti regioninių organizacijų, kurioms priklauso kaimyninės šalys, patirtimi – tai būtų, pvz., Europos Taryba, ESBO, Afrikos Sąjunga, atitinkami Jungtinių Tautų regioniniai biurai ir Arabų Valstybių Lyga, ir aktyviai dalyvauti jose bei bendradarbiauti su jomis, kad būtų išspręsti regioniniai konfliktai; primena, kad tai yra svarbūs forumai, į kuriuos vertėtų įtraukti partnerius įgyvendinant reformas, sprendžiant žmogaus teisių klausimus, regionų problemas – už kurias jos turėtų priimti didesnę atsakomybę – ir skatinant demokratizaciją;

Politikos tikslai ir priemonės*Diversifikuotas pasiūlymas: prioritetiniai sektoriai*

57. ragina ES kartu su partneriais iširti ir nustatyti prioritetus dėl glaudesnio bendradarbiavimo ir įvairių politikos sričių integracijos, pvz., ekonominės plėtros ir žmogaus socialinės raidos, konfliktų ir nelaimių prevencijos, infrastruktūros ir regioninės plėtros, aplinkos, prekybos konkurencijos politikos, MVĮ, migracijos, saugumo, energetikos ir energijos vartojimo efektyvumo, siekiant sukurti gerovės, stabilumo ir geros kaimynystės erdvę;

58. mano, kad tikslas suderinti ES vidaus ir išorės politiką, taip pat glaudėti ir vis didėjanti sąsaja tarp tam tikrų vidaus ir išorės klausimų turėtų būti atskleisti naujojoje EKP;

59. mano, kad tvirtesnis bendradarbiavimas skaitmeninės bendrosios rinkos srityje ir parama el. administravimo reformoms ir atviros vyriausybės sprendimams yra priemonė piliečių dalyvavimui užtikrinti;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis

60. pabrėžia laisvo asmenų judėjimo svarbą ir remia judumo didinimą kaimyninėse šalyse, saugioje ir gerai valdomoje aplinkoje, supaprastinant ir liberalizuojant vizų režimą, visų pirma studentams, jaunimui, menininkams ir mokslininkams; ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, toliau stiprinti partnerystes judumo srityje kaimyninėse šalyse ir suteikti galimybes vystyti apykaitinės migracijos sistemas, kuriomis migrantams būtų atveriami saugūs ir teisėti keliai; ragina ES aiškiai atskirti prieglobsčio prašytojus bėgančius nuo persekiojimo ir nelegalius ekonominius migrantus; smerkia prekybą žmonėmis, kurių daugiausia yra moterys, ir pabrėžia, kad siekiant su ja kovoti svarbu stiprinti bendradarbiavimą su šalimis partnerėmis;

61. ragina Komisiją remiant profesinį ir akademinį mokymą atkreipti dėmesį į lyčių lygybės aspektą, taip pat į apykaitinės migracijos programų sistemą su kaimyninėmis šalimis, kad būtų sustiprintas moterų dalyvavimas jų šalių ekonomikoje;

62. pažymi, kad aukštas nedarbo lygis, ypač jaunimo, laisvos prieigos prie informacijos trūkumas, socialinė atskirtis ir skurdas, taip pat neapsaugotos mažumų teisės, kartu su menku moterų politiniu ir socialiniu ir ekonominiu dalyvavimu, blogas valdymas ir aukštas korupcijos lygis yra nestabilumo priežastis, ir reikalauja, kad būtų imtasi veiksmų ne tik išsamiose ir visapusiškose laisvosios prekybos erdvėse (IVLPE), bet ir kitose erdvėse; pabrėžia, kad vienintelė prekybos ir laisvosios prekybos susitarimų perspektyva nebėra pakankamai veiksmingas svirtas stiprinant mūsų partnerystę su kaimyninėmis šalimis, ypač Viduržemio jūros regiono pietinės dalies šalimis; atkreipia dėmesį į ES kaimyninių šalių regioninio ekonominio bendradarbiavimo trūkumą ir ragina kurti subregionines iniciatyvas, kad būtų paskatinta jų tarpusavio prekyba;

63. pabrėžia, kad svarbu investuoti į jaunimui, moterims ir būsimiems lyderiams skirtus projektus, išnaudojant visas stipendijų galimybes pagal programą „Erasmus +“, kad būtų paskatinti studentų ir mokytojų mainai tarp EKP šalių ir ES valstybių narių, siekiant parengti būsimus lyderius iš EKP šalių ir ES valstybių narių, taip pat toliau remiant akademinis ir švietimo projektus, kurie jau įrodė, kad yra vertingi šioje srityje, pvz., Europos kolegija;

64. ragina Komisiją ištirti ir pasiūlyti EKP šalims įvairių lygių įsitraukimą, bendradarbiavimą ir dalyvavimą ES politikoje, programose ir agentūrose, pvz., Europolo, FRONTEX ir muitinių valdymo veikloje, kovos su prekyba žmonėmis, ekonominiiais ir tarpvalstybiniais nusikaltimais srityje ir Energijos bendrijos, kuri, kaip sėkmingas integracijos susitarimas, gali vaidinti EKP svarbesnį vaidmenį, veikloje; pabrėžia, kad svarbus energetinis saugumas ir glaudesnis Europos kaimyninių šalių bendradarbiavimas energetikos srityje, siekiant bendro tikslo dėl netrikdomo įperkamos, tvarios, veiksmingos ir švarios energijos tiekimo; ragina energetikos sąjungai palaipsniui atsiverti EKP šalims; ragina Komisiją remti Budapešto konvenciją kovai su skaitmeniniais nusikaltimais EKP šalyse ir paraginti jas prisijungti, jei jos to dar nepadarė;

65. mano, kad daugiau dėmesio turėtų būti skiriama techninės pagalbos programų naudojimui, pvz., „TAIEX“ ir „Twinning“, ir kad partneriai turėtų būti įtraukti į ES programas, kaip antai „Erasmus“ ir „Horizontas 2020“, nes jomis prisidedama prie dalijimosi žiniomis ir tinklų kūrimo įvairiais lygmenimis ir jos yra pagrindas kuriant bendrą kaimynystės erdvę;

66. mano, kad reikia stiprinti politikos parlamentinį aspektą skatinant tarpparlamentinių posėdžių ir bendrų parlamentinių institucijų, sukurtų pagal susitarimus su ES, ir parlamentinių asamblėjų veiklos efektyvumą; todėl palankiai vertina naują Parlamento požiūrį į parlamentinės demokratijos rėmimą; pabrėžia EKP šalių parlamentų vaidmenį užtikrinant vyriausybės atsakomybę ir ragina stiprinti jų stebėsenos pajėgumus; ragina Europos Parlamentą prisijungti įgyvendinant naują EKP ir būti reguliariai informuojamu bei konsultuotam dėl EKP pažangos šalyse partnerėse; laikosi nuomonės, kad Europos politinės partijos bei frakcijos valstybių narių nacionaliniuose parlamentuose ir Europos Parlamente gali vaidinti svarbų vaidmenį ir prisiimti didžiausią atsakomybę už politinės kultūros, pagrįstos pilnavertėmis demokratinėmis institucijomis, teisinės valstybės principais, daugpartine demokratija ir visišku moterų dalyvavimu priimant sprendimus, rėmimą;

67. pabrėžia, jog siekiant, kad EKP būtų sėkminga politika, turėtų būti užtikrinta ir valstybių narių atsakomybė, įskaitant pavyzdinių iniciatyvų plėtimą; todėl ragina Komisiją stiprinti finansinės paramos politinį koordinavimą ir bendrą programavimą bei numatyti priemones, kuriomis būtų skatinamas valstybių narių ir ES dalijimasis informacija apie EKP šalis, o taip pat valstybės narės, ES struktūros ir kaimyninės šalys būtų skatinamos konsultuotis; mano, kad ES finansinė ir techninė pagalba turėtų būti teikiama su sąlyga, kad bus pasiekti realūs reformų proceso kriterijai, kuriais remiantis bus skirstoma tolesnė parama;

2015 m. liepos 9 d., ketvirtadienis*Vertinimas ir matomumas*

68. pabrėžia, kad veiksmų planuose, parengtuose glaudžiai bendradarbiaujant su šalių partnerių valdžios institucijomis ir konsultuojantis su pilietinės visuomenės organizacijomis, dėmesys turėtų sutelktas į ribotą skaičių realių prioritetų, kurie turi būti įgyvendinti, ir kad jų įgyvendinimas turėtų būti vertinamas reguliariai arba kai to reikalauja pasikeitusios aplinkybės, nustatant politikos alternatyvas, dėl kurių galėtų būti pasiektas bendras sutarimas; pažymi, kad svarbu sukurti konsultacijų su pilietinės visuomenės organizacijomis procesą dėl kriterijų apibrėžimo;

69. pabrėžia, kad pažangos ataskaitose turėtų būti susitelkta į veiksmų planuose nustatytų prioritetų įgyvendinimą ir jose turi atsispindėti šalies partnerės dalyvavimo mastas; pakartoja savo raginimą vertinti ataskaitose pateiktus duomenis taip, kad būtų atsižvelgiama į nacionalines aplinkybes ir būtų įtraukiamos ankstesnių metų tendencijos; laikosi nuomonės, kad reikėtų iš tikrųjų įtraukti visus pagrindinius EKP šalių suinteresuotuosius subjektus, įskaitant pilietinę visuomenę, ir prieš rengiant šias ataskaitas su jais konsultuotis; ragina užtikrinti, kad pagrindiniai dokumentai, pvz., pažangos ataskaitos, būtų plačiai prieinami atitinkamų ES delegacijų interneto svetainėse ir išversti į vietos kalbą; ragina ES taikyti kokybiškesnes pažangos šalyse partnerėse vertinimo priemones ir įgyvendinti veiksmingas sąlygų laikymosi priemones, suderintas su partnerių daroma pažanga žmogaus teisių, teisinės valstybės ir demokratijos srityse;

70. mano, jog turi būti stiprinamas ES paramos matomumas, kad šalių partnerių ir ES valstybių narių gyventojai aiškiai suprastų ES paramos privalumus; ragina Komisiją sukurti specialią priemonę ES humanitarinei pagalbai kaimyninėms šalims teikti, kuri skirtųsi nuo visoms trečiosioms šalims visame pasaulyje naudojamo metodo, ir užtikrinti didelį ES matomumą ir politinę darbotvarkę tarp kitų tikslų; pabrėžia, kad svarbu ir būtina turėti priemonę, kurią taikant būtų galima užtikrinti ES teikiamos finansinės paramos skaidrumą;

71. ragina ES stiprinti savo gebėjimus kovoti su dezinformacijos ir propagandos kampanijomis, nukreiptomis prieš ją ir jos valstybes nares, kuriomis siekiama mažinant jų vienybę ir solidarumą; ragina ES stiprinti savo matomumą, kad būtų aiškiai parodyta jos parama šalims partnerėms ir įsipareigojimai šiose šalyse; pabrėžia, kad svarbu remti objektyvią, nepriklausomą ir nešališką informaciją ir žiniasklaidos laisvę EKP šalyse, taip pat strateginių informavimo kaimyninėse šalyse, įskaitant apie jos vertybes ir tikslus, pastangų poreikį, parengiant išsamią, veiksmingą ir sistemingą komunikacijos strategiją pagal pervarstytą politiką;

72. ragina ES savo dalyvimą šalyse partnerėse didinti atitinkama vietos kalba naudojant interaktyvesnes garso ir vaizdo priemones ir socialinę žiniasklaidą, kad ji pasiektų visą visuomenę; ragina Komisiją parengti aiškią ryšių palaikymo strategiją EKP šalių visuomenei, siekiant jai išaiškinti, kuo jai naudingi asociacijos susitarimai, įskaitant glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiškas laisvosios prekybos zonas (angl. DCFTA), kaip priemones jų politinėms sistemoms ir ekonomikai modernizuoti;

o

o o

73. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, EKP šalių vyriausybėms ir parlamentams, Euronest ir Viduržemio jūros sąjungos parlamentinėms asamblėjomis, Arabų Valstybių Lygai, Afrikos Sąjungai, Europos Tarybai ir ESBO.